

Lejeforhøjelse. Thi af Københavns Kommunes statistiske Kontors Meddelelse om Huslejenævnenes Virksomhed angaaende Lejeforhøjelser fremgaar det, at de gode, kloge Husejere, som har forvaltet deres Ejendomme paa en Maade, der baade har været forsvarlig for dem selv, idet de har været gode Aktiver, og til Fordel for Lejerne, har faaet betydelig over den Huslejestigning, som hjemles i Loven, nemlig indtil 20 pCt. Statistisk Kontors Beretning meddeler, at fra den 15. Juni 1920 til 15. Januar 1921 har Huslejenævnene behandlet 16 025 Lejespørgsmaal. De har forhøjet Lejen i 6 755 Tilfælde eller godt 40 pCt. med 20 pCt. udover det i Loven tilladte. 5 900 Lejligheder har faaet 21—33½ pCt.s Forhøjelse, og 3 127 har faaet over 33½ pCt.s Forhøjelse. Det er altsaa de Ejere, som har forvaltet deres Ejendomme paa en god Maade, har repareret og ført et ordentligt Tilsyn med deres Ejendomme, der har faaet disse Forhøjelser. De Ejere, som har været mere ligegyldige, har kun faaet det Tilskud indtil 20 pCt., som den bestaaende Huslejelovgivning tillader, men netop disse mindre gode Ejere, som ikke har passet deres Ejendomme, og ikke mindst de Ejendomsspekulanter, som har været meget stærkt medvirkende til Opskrining af Huslejen, ved et fortsat Køb og Salg af Ejendomme, vil i Kraft af den foreliggende § 6 B. kunne faa en Lejeforhøjelse, som de efter vor Mening absolut ikke har nogen Adkomst til.

Det er disse Spørgsmaal, som jeg har syntes, det var min Pligt paa mit Partis Vegne at gøre opmærksom paa. Jeg skal ikke stille Forslag om Nedsættelse af Udvalg ud fra den Lære, det ærede 2det tingvalgte Medlem (Jørgen Berthelsen) har givet mig i Dag, om det haabløse og unyttige i at ville søge en Forhandling her. Jeg skal kun i allerhøjeste Grad beklage, at man fra Regeringens og de to Regeringspartiers Side — idet jeg forudsætter, at det konservative Folkeparti er enigt med Partiet Venstre i denne Optræden — er gaaet denne Vej, som viger stærkt bort fra det, man ellers siger: at man igennem en rolig Forhandling med de andre Partier ønsker at komme til det bedst mulige Resultat. Ud fra denne min Opfattelse kan mit Parti ikke stemme for det foreliggende Lovforslag. Vi beklager det i allerhøjeste Grad. Vi vilde

gerne have været med til at fremme en Huslejereguleringslovgivning, hvorved hver enkelt, ogsaa Husejeren gennem et rimeligt Tillæg, fik det, der tilkommer ham i Kraft af de økonomiske Konjunkturer, som Samfundsforholdene nu frembyder, men det er vor Opfattelse, at dette Lovforslag er bygget saa usikkert op, er saa valent affattet, at det giver Rum for en Fordyrelse af Smaa-kaarsfolks Boliger, ikke alene i vor By, men i vort Land, en Fordyrelse, som den store Befolkning ikke er tjent med, og som vi derfor ikke finder berettiget.

Godskesen: Da det foreliggende Lovforslag i det væsentlige hviler paa de Indstillinger fra Boligkommissionen, som jeg i sin Tid som Medlem af denne Kommission har været med til at gøre, følger deraf, at jeg i Hovedsagen kan tiltræde Lovforslaget. Dette gælder ogsaa med Hensyn til den Bestemmelse, som den ærede sidste Taler udførlig omtalte, Bestemmelsen i § 6 B. om Adgang til udenom Nævnet at forhøje Lejen med 30 pCt., dog under senere Adgang til Kritik. Et Mindretal i Boligkommissionen paa 7 Medlemmer, altsaa paa det nærmeste Halvdelen af Kommissionen, har stillet et Forslag i den Retning. Dette har den højtærede Minister tiltraadt, og det kan jeg naturligvis kun være glad for.

Efter at Lovforslaget havde forladt Boligkommissionen, har der imidlertid fundet en Række Forhandlinger Sted, mellem Repræsentanter for Ejere og Lejere, og Resultatet af disse Forhandlinger har den højtærede Minister optaget i Lovforslaget. Jeg er nu paa ingen Maade en Modstander af, at saadanne Forhandlinger mellem interesserede Organisationer finder Sted. Jeg tror, det er ganske udmærket, hvis de paa-gældende kan tale sig til Rette om deres modstaaende Interesser, og naar de kan komme til et Resultat, synes jeg, der er al Grund til, hvis da ikke særlige Omstændigheder taler derimod, at lægge dette Resultat til Grund for Overvejelserne her paa Rigsdagen. Men det forekommer mig unægtelig, at Organisationerne ikke har indskrænket sig til at afveje deres egne modstaaende Interesser, de har ogsaa stillet Forslag, hvor det offentlige Interesse i høj Grad spiller ind, og det forekommer mig,